

Дийпак Чопра

Седемте духовни закона на успеха

ЗА АВТОРА

Дийпак Чопра е световноизвестен пионер в областта на душевно-телесната медицина и човешките възможности. Той е автор на редица книги, превърнали се в бестселъри, между които „Неостаряващо тяло“, „Вечният разум“, „Квантово лечение“ и „Създаване на благосъстояние“, както и на множество аудио- и видеопрограми в помощ на здравето и доброто самочувствие. Книгите му са преведени на повече от двайсет и пет езика. Той изнася лекции из цяла Северна Америка, в Южна Америка, Индия, Европа, Япония и Австралия. В момента е изпълнителен директор на Института по душевно-телесна медицина и човешки потенциал към здравния център „Шарп“ в Сан Диего, Калифорния.

GLOBAL NETWORK FOR SPIRITUAL SUCCESS

POST OFFICE BOX 1001 DEL MAR, CALIFORNIA 92014

Драги приятелю,

В „Седемте духовни закона на успеха“ описвам добродетелите и съответните принципи, помогнали на мен и на безброй други хора да постигнем духовно удовлетворение и материален успех. Пиша Ви, за да Ви поканя да се присъедините към мен и милионите други потенциални приятели по целия свят в Световната мрежа за духовен успех, която ще се опира на всекидневното упражняване на тези мощни ръководни принципи.

Включването в мрежата е открито за всеки, който реши да прилага седемте духовни закона. Аз получавам особено удовлетворение, когато всеки ден от седмицата се концентрирам върху един от тях, започвайки в неделя със закона за чистата потенциалност и завършвайки в събота със закона за дхармата. Съсредоточаването върху някой от духовните закони напълно ще промени живота Ви, както промени моя, а ако всеки ден колективно насочваме вниманието си към един и същ закон, скоро бихме достигнали критичната маса от преуспели хора, която би преобработила живота на планетата Земя.

Групи наши приятели по целия свят вече започнаха всеки ден да се съсредоточават върху един от законите. Предлагам Ви да започнете с образуването на група за обучение, състояща се от членове на семейството, приятели и колеги, каквато образувах и аз заедно с хората от екипа и приятелите си. Събирайте се веднъж седмично и обсъждайте своите преживявания във връзка с духовните закони. Ако преживяванията са драматични, каквито понякога ще бъдат, приканвам Ви да ги записвате и ми ги изпращате по пощата.

Единственото, което трябва да сторите, за да се присъедините към Световната мрежа за духовен успех, е да изпратите името, адреса и ако желаете, телефонния си номер и/или адрес за електронна поща до горепосочената пощенска кутия, а ние ще Ви изпратим картичка със седемте закона и ще Ви информираме за развитието на мрежата.

Създаването на Световната мрежа е една от най-съкровениите ми мечти. Убеден съм, че чрез присъединяването си към нея и практикуването на седемте духовни закона ще постигнете духовен успех и изпълнение на своите въжделения. Не бих могъл да ви пожелаая по-голямо щастие.

С любов и най-добри пожелания

Дийпак Чопра

СЪДЪРЖАНИЕ

За автора

Увод

1. ЗАКОН ЗА ЧИСТАТА ПОТЕНЦИАЛНОСТ

2. ЗАКОН ЗА ДАВАНЕТО

3. ЗАКОН ЗА КАРМАТА ИЛИ ЗА ПРИЧИНАТА И СЛЕДСТВИЕТО

4. ЗАКОН ЗА НАЙ-МАЛКОТО УСИЛИЕ

5. ЗАКОН ЗА НАМЕРЕНИЕТО И ЖЕЛАНИЕТО

6. ЗАКОН ЗА НЕОБВЪРЗАНОСТТА

7. ЗАКОН ЗА ДХАРМАТА ИЛИ ЦЕЛТА НА ЖИВОТА

Обобщение и заключение

УВОД

Тази книга е озаглавена „Седемте духовни закона на успеха“, но заглавието ѝ би могло да бъде и „Седемте духовни закона на живота“, защото природата прилага едни и същи принципи при сътворението на всяко нещо в материалния свят — всичко, което можем да видим, чуем, усетим с обонянието си, вкусим или докоснем.

В книгата си „Създаване на благосъстояние: съзнанието за богатство в полето на всички възможности“ аз очертавам стъпките към разбирането за богатство, основаващо се на реално проумяване на начина, по който функционира природата. Седемте духовни закона на успеха представляват квинтесенцията на това учение. Когато познанието за тях стане част от вашето съзнание, то ще ви даде способността да създавате с лекота неограничени богатства и да се радвате на сполука във всяко свое начинание.

Успехът в живота може да бъде определен като непрекъснато разрастване на щастието и прогресивно домогване до стойностните цели. Успехът е способност да осъществяваш желанията си без усилие. И все пак, успехът, включително създаването на богатство, винаги е бил счтан за процес, който изисква упорита работа, и често се приема, че се постига за сметка на другите. На нас ни е необходим по-духовен подход към успеха и благосъстоянието, което представлява поток от всички добри неща, щедро изливащ се към нас. Познанието и прилагането на духовните закони ни поставя в хармония с природата и ние създаваме безгрижно, с радост и любов.

Успехът има много аспекти: материалното благосъстояние е само един от компонентите му. Нещо повече, успехът е пътуване, а не цел. Материалното охолство във всичките му прояви е само едно от нещата, които правят пътуването по-приятно. Ала успехът включва още и доброто здраве, жизнеността и любовта към живота, удовлетворяващите взаимоотношения, творческата свобода, емоционалната и психическата стабилност, чувството за благополучие и душевния покой.

Но дори да притежаваме всичко това, пак ще останем неудовлетворени, ако не полагаме грижи за семената на божественото в себе си. Въщност ние самите сме замаскирани божества и зародишите на богове и богини вътре в нас се стремят към пълно материализиране. Ето защо истинският успех е проява на свръхестественото, разгръщане на божеството вътре в нас. А също и усещането за божественост навсякъде, където отидем, във всичко, което възприемаме чрез сетивата си - в очите на дете, в красотата на цвете, в полета на птица. Едва когато започнем да възприемаме живота си като вълшебно проявление на божественото — не само на моменти, а постоянно - ще узнаем какво е истинското значение на успеха.

* * *

Преди да дефинираме седемте духовни закона, нека си изясним какво разбираме под закон. Закон е процесът, при който се проявява непроявеното; процесът, при който наблюдателят се превръща в наблюдаван; процесът, при който гледащият се превръща в гледка, процесът, посредством който мечтаещият материализира мечтата.

Цялата Вселена, всичко, което съществува във физическия свят, е резултат от непроявеното, което се трансформира в проявено. Всичко, което виждаме, идва от неизвестното. Нашето физическо тяло, предметният свят - всичко, което сме в състояние да възприемем чрез сетивата си - е трансформация на непроявеното, непознатото и невидимото в проявено, познато и видимо.

Физическият свят не е нищо друго освен Висшата сила, която се връща в себе си, за да се прояви като дух, разум и материя. С други думи, всички процеси на сътворение са процеси, чрез които се проявява Висшата сила или Бог. Съзнанието в движение се проявява в обектите от Вселената, изпълняващи вечния танц на живота.

Вселената е сътворена от Бога (или Духа); процесът на сътворението е Бог в движение (или Разум); а обект на сътворението е физическият свят (включително физическото тяло). Тези три компонента на реалността - дух, разум и тяло, или наблюдаващ, процес на наблюдение и наблюдаван - в основата си са едно и също нещо. Всички те идват от едно място: от полето на чистата потенциалност, която е напълно непроявена.

Физическите закони на Вселената представляват същност целия този процес на Бог в движение, или Съзнание в движение. Когато ги проумеем и започнем да ги прилагаме в живота си, ще бъде създадено всичко, каквото пожелаем, защото същите тези закони, които природата използва, за да създаде гора или галактика, звезда или човешко тяло, могат да реализират нашите най-съкровени желания.

А сега нека се запознаем със Седемте духовни закона на успеха и видим как можем да ги приложим в живота си.

Закон за чистата потенциалност

ПЪРВОИЗТОЧНИКЪТ НА ЦЯЛАТА ВСЕЛЕНА Е ЧИСТОТО СЪЗНАНИЕ... ЧИСТА ПОТЕНЦИАЛНОСТ, ТЪРСЕЩА ИЗРАЗ ОТ НЕПРОЯВЕНОТО КЪМ ПРОЯВЕНОТО.

И КОГАТО СЪЗНАЕМ, ЧЕ ИСТИНСКОТО НИ СЕБЕ Е СЪЩНОСТ ОТ ЧИСТА ПОТЕНЦИАЛНОСТ, НИЕ СЕ СЛИВАМЕ СЪС СИЛАТА, КОЯТО СЪЗДАВА ВСИЧКО ВЪВ ВСЕЛЕНАТА.

Нито имаше несъществуващо,

нито съществуващо имаше тогава;

нито имаше въздух, нито небе, което бе отвъд...

Едното То дишаше без дихание, от само себе си...[1]

„Химн на сътворението“, „Ригведа“

Първият духовен закон на успеха е законът за чистата потенциалност. Опира се на факта, че в основното си състояние ние сме чисто съзнание. Чистото съзнание е чиста потенциалност; то е полето на всички възможности и безкрайната съзидателност. Чистото съзнание е нашата духовна същност. Бидейки безкрайно и неограничено, то също така е и чиста радост. Други негови признаци са чистото знание, безкрайното спокойствие, съвършеното равновесие, непобедимостта, простотата и блаженството. Това е нашата основна природа. Нашата основна природа е природа на чиста потенциалност.

Когато откриете своята основна природа и знаете кои сте в действителност, в самото това знание се крие способността да осъществявате всяка своя мечта, защото вие сте безкрайната възможност, неизмеримият потенциал на всичко, което е било, е и ще бъде. Законът за чистата потенциалност би могъл да се нарече и закон за единството, защото в основата на безкрайното многообразие на живота е единството на всепроникващия дух. Между вас и това енергийно поле няма преграда. Полето на чистата потенциалност е вашата собствена същност. И колкото повече упражнявате истинската си природа, толкова повече се приближавате до полето на чистата потенциалност.

Упражняване на собствената същност, или самоориентиране, означава, че наш вътрешен ориентир е собственият ни дух, а не обектите от практиката ни. Противоположност на самоориентирането е ориентирането по обектите. Когато се ориентираме по обектите, ние винаги сме под влиянието на обекти вън от собствената ни същност - ситуации, обстоятелства, хора и предмети. В този случай непрекъснато търсим одобрението на другите. Нашето мислене и нашето поведение неизменно се влияят от очакваната реакция. Затова ориентирането по обектите се основава на страх.

При ориентирането по обектите ние изпитваме силна необходимост да контролираме

нещата. Изпитваме силна необходимост от външна сила. Нуждата от одобрение, нуждата да контролираме нещата и нуждата от външна сила са потребности, които се основават на страха. Този вид сила няма нищо общо със силата на чистата потенциалност или Божията сила, или истинската сила. Когато сме изпълнени от Божията сила, няма страх, няма принуда, няма борба за одобрение, няма външна сила.

При ориентирането по обектите вътрешният ни ориентир е нашето его. Егото обаче не е това, което сме в действителност. То е нашата представа за себе си; то е нашата социална маска; то е ролята, която играем. Нашата социална маска се крепи на одобрението. Тя иска да контролира и се поддържа със сила, защото живее в страх.

Нашата истинска същност, нашият дух, нашата душа е напълно свободна от всичко това. Тя е неуязвима за критици, не се бои от никакви предизвикателства и не се чувства по-долу от никого. Но тя е също така скромна и не изпитва превъзходство спрямо някого, защото разпознава във всички останали същия Бог, същия Дух в друг образ.

Това е основната разлика между ориентирането по обектите и самоориентирането. При самоориентирането ние се уповаваме на истинската си природа, която не се бои от никакви предизвикателства, уважава всички хора и не се чувства по-долу от никого. Ето защо Божията сила е истинска сила.

За разлика от силата, която се основава на ориентирането по обектите, която е фалшива. Произтичаща от егото, тя трае само дотогава, докато е на лице обектът, който служи като ориентир. Да речем, разполагате с много пари или имате някаква титла - президент сте на страната или управлявате корпорация. Властта, на която се радвате, си отива заедно с титлата, с поста, с парите. Основаващата се на егото сила трае само толкова, колкото всичките тези неща. Щом изчезнат титлите, постове, парите, изчезва и силата.

А Божията сила е постоянна, защото се основава на знанието за Бога. Тя има някои характерни признаци. Привлича към вас хората, както и нещата, които искате. Въздейства върху хората, ситуацията и обстоятелствата, за да подкрепят вашите желания. Това се нарича още „подкрепа от законите на природата“. То е подкрепата на Бога; то е подкрепата, която получавате, когато Бог е благосклонен към вас. Силата ви е такава, че получавате радост от връзката с хората и хората получават радост от връзката с вас. Вашата сила е обвързваща - обвързваме, което произтича от истинската любов.

* * *

Как можем да приложим в живота си закона за чистата потенциалност, полето на всички възможности? Ако искате да се радвате на предимствата, които дава полето на чистата потенциалност, да използвате пълноценно съзидателността, свойствена на чистото съзнание, трябва да имате достъп до него. Един от начините да се достигне полето, е чрез всекидневно упражняване на мълчание, медитация и въздържане от преценки. Времето, прекарано сред природата, също ще ви даде достъп до присъщите на полето свойства: безкрайна съзидателност, свобода и блаженство.

Да упражнявате мълчание, означава, че се задължавате да отделяте известно време просто за да съществувате. Упражненията в мълчание изискват периодично да се оттегляте от речевата активност, както и от занимания като гледане на телевизия, слушане на радио или четене на книга. Ако никога не си давате възможност да упражнявате мълчание, това води до нарушаване на вътрешния ви диалог.

Периодично отделяйте по малко време, за да упражнявате мълчание. Или просто си обещавайте всеки ден да прекарвате известно време в мълчание. Бихте могли да го правите в продължение на два часа или, ако това ви се вижда много, в продължение на един час. От време на време упражнявайте мълчание по-дълго, например цял ден, два дни или дори цяла седмица.

Какво става, когато започнете да упражнявате мълчание? Първоначално вътрешният ви диалог става дори още по-бурен. Вие изпитвате остра нужда да кажете разни неща. Познавам хора, които направо полудяват през първите един-два дни, когато се посветят на продължително мълчание. Изведнъж ги връхлита чувство за тревога и безпокойство. Но ако проявят упоритост, вътрешният им диалог постепенно започва да уляга. Скоро покоят става абсолютен. Това е така, защото след известно време умът ви се предава, разбирайки, че няма никакъв смисъл да снове насам-натам, след като вие - богът, духът, този, който решава - няма да проговорите, точка. После, когато вътрешният диалог се уталожил, вие започвате да възприемате покоя в полето на чистата потенциалност.

Периодичното практикуване на мълчание с удобно за вас времетраене е един от начините да почувствате действието на закона за чистата потенциалност. Друг начин е всеки ден да прекарвате известно време в медитация. В идеалния случай би трябвало да медитирате най-малко по трийсет минути сутрин и трийсет минути вечер. Чрез медитацията ще се научите да възприемате полето на чистия покой и чистото съзнание. В това поле на чистия покой е полето на чистата корелация (взаимообвързаност), полето на безкрайната организираща сила, първичното пространство на Сътворението, където всичко е неразривно свързано с всичко останало.

От петия духовен закон, закона за намерението и желанието, ще разберете как да внесете в това поле слаб импулс на намерение, който ще бъде последван спонтанно от сътворяване на желаното от вас. Ала преди това трябва да практикувате мълчание. Мълчанието е първото изискване, за да покажете своите желания, защото в покоя е вашата връзка с полето на чистата потенциалност, способно да комбинира за вас безкрайност от елементи.

Представете си, че хвърляте камъче в спокойно езеро и наблюдавате как повърхността му се набраздява. След известно време, когато вълните се изгладят, може да хвърлите още едно камъче. Точно това правите и когато навлизате в полето на чистата тишина и внасяте своето намерение. В тази тишина дори най-слабото намерение ще развълнува пространството на всеобхватното съзнание в основата му, което свързва всичко с всичко останало. Но ако собственото ви съзнание не е в състояние на покой, ако мислите ви са като бушуващ океан, дори да хвърлите в него Емпайър Стейт Билдинг, пак няма да забележите нищо. В Библията се среща изразът: „Замълчи и знай, че аз съм Господ.“ Това може да бъде постигнато само чрез медитация.

Друг начин да се стигне до полето на чистата потенциалност е, като се практикува въздържане от преценка. Преценяването е постоянно определяне на нещата като правилни и погрешни, добри или лоши. Когато непрекъснато преценявате, класифицирате, лепите етикети, анализирате, вие внасяте силни турбуленции в своя вътрешен диалог. Тези турбуленции ограничават потока на енергия между вас и полето на чистата потенциалност. Вие буквално стеснявате „пролуката“ между мислите.

Пролуката е вашата връзка с полето на чистата потенциалност. Тя е онова състояние на чисто съзнание, онова празно пространство между мислите, онази вътрешна тишина, която ви свързва с истинската сила. И когато стесните пролуката, вие ограничавате своята връзка с полето на чистата потенциалност и безкрайната съзидателност.

В „Учебник за чудеса“ има една молитва, в която се казва: „Днес аз няма да съдя нищо, което става.“ Въздържането от преценка създава покой в мислите ви. Затова не е зле да започвате деня си с тези думи. И да си ги напомняте всеки път, когато се хванете, че преценявате каквото и да било. Ако ви се вижда прекалено трудно да се придържате към това през целия ден, можете просто да си кажете: „През следващите два часа няма да преценявам нищо“ или: „През следващия час ще се упражнявам във въздържане от преценка.“ След това можете постепенно да удължавате времето.

Посредством мълчанието, посредством медитацията и посредством въздържането от прецен-

ка вие ще получите достъп до първия закон, закона за чистата потенциалност. Веднъж започнали, можете да добавите в практиката си и четвърти компонент: редовно да прекарвате известно време в пряко общуване с природата. Времето, прекарано сред природата, ви дава възможност да усетите хармоничното взаимодействие на всички елементи и жизнени сили и ви изпълва с чувство на единение с живота като цяло. Дали ще е край река или езеро, в гората, планината или на морския бряг, това общуване с интелекта на природата също ще ви помогне да стигнете до полето на чистата потенциалност.

Трябва да се научите да осъществявате връзка със своята най-съкровена същност. Тази истинска същност е отвъд егото. Тя е безстрашна; тя е свободна; тя е неуязвима за критики; тя не се бои от никакви предизвикателства. Тя не е по-долу от никого, не превъзхожда никого и е изпълнена с вълшебство, тайнственост и очарование.

Проникването във вашата истинска същност ще ви даде възможност да надзърнете в огледалото на взаимоотношенията, защото всички взаимоотношения са отражение на вашето отношение към самия себе си. Например, ако изпитвате вина, страх и несигурност по отношение на парите, успеха или каквото и да било друго, то това е отражение на вината, страха и несигурността като основна характеристика на вашата личност. Колкото и много да са парите ви, колкото и голям да е вашият успех, те няма да разрешат тези основни проблеми на битието ви; само близостта с Бога ще донесе истинското ви изцеление. И когато опознаете истинската си същност, когато действително проумеете своята истинска природа, вие никога повече няма да изпитвате вина, страх или несигурност по отношение на парите, благосъстоянието или изпълнението на желанията си, защото ще разберете, че в основата на всяко материално богатство е жизнената енергия, че то е чиста потенциалност. А чистата потенциалност е вашата истинска природа.

Прониквайки все по-дълбоко и по-дълбоко в своята истинска природа, спонтанно ще бъдете осенявани от творчески мисли, защото полето на чистата потенциалност е също така и поле на безкрайната съзидателност и чистото знание. Австрийският мислител и писател Франц Кафка е казал: „Не е нужно да излизаш от стаята. Остани да седиш до масата и се вслушай. Няма защо да се вслушваш, просто чакай. Не трябва дори да чакаш, само се научи да бъдеш тих, неподвижен и сам. Светът драговолно ще ти се предложи, за да свалиш маската му. Той няма друг избор; в екстаз ще се изтърколи в краката ти.“

Изобилието на Вселената - разточителното ѝ многообразие и богатство - е израз на съзидателния разум на природата. Колкото по-пълно е постигнатото от вас съзвучие с разума на природата, толкова по-широк е достъпът ви до неговата безкрайна, безгранична съзидателност. Ала за да осъществите връзката с този богат, изобилен, безкраен, съзидателен разум, най-напред ще трябва да преодолеете турбуленциите на своя вътрешен диалог. И тогава създавате възможността за динамична дейност, като същевременно носите в себе си покоя на вечния, безграничен творчески Дух. Това деликатно съчетание на мълчаливия, безграничен, безкраен Дух с динамичния, ограничен индивидуален дух е идеалното равновесие между покоя и движението, способно да сътвори каквото си пожелаете. Съвместното съществуване на противоположностите (едновременно покой и движение) ви прави независими от ситуации, обстоятелства, хора и предмети.

Приемайки спокойно това деликатно съвместно съществуване на противоположности, вие се приобщавате към света на енергията - квантовата мощ, нематерията, която е източник на материалния свят. Този свят на енергия е флуиден, динамичен, гъвкав, променлив, във вечно движение. И същевременно е непроменлив, неподвижен, спокоен, вечен и тих.

Покоят сам по себе си е потенциал за съзидание; движението само по себе си е съзидание, ограничено в един аспект на своето проявление. А комбинацията между движение и покой ви дава възможност да разгърнете своите творчески заложби във всички направления - там, където ви отведе силата на вашето внимание.

Където и да ви отведат дейността и движението, носете в себе си своя покой. Защото хаотичното движение около вас никога няма да ви предложи повече от онова, което ще ви даде достъпът до резервоара на създанието, до полето на чистата потенциалност.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЧИСТАТА ПОТЕНЦИАЛНОСТ

Ще се възползвам от закона за чистата потенциалност, като обещавам пред себе си следното:

1. Ще осъществявам връзка с полето на чистата потенциалност, като всеки ден отделям време, за да мълча и просто да съществувам. Също така поне два пъти дневно (около трийсет минути сутрин и трийсет минути вечер) ще седя сам в тиха медитация.
2. Всеки ден ще отделям време да общувам с природата и тихо да наблюдавам интелекта във всичко живо около себе си. Ще седя безмълвно и ще гледам залеза, ще слушам шума на океана или реката или просто ще вдишвам аромата на цвете. В екстаза на собственото си мълчание и чрез общение с природата ще се наслаждавам на вековния пулс на живота, полето на чистата потенциалност и неограничената съзидателност.
3. Ще се упражнявам във въздържане от преценки. Ще започвам деня си с думите: „Днес няма да съдя нищо, което се случва“, и непрекъснато ще си напомням да не правя преценки.

Закон за даването

ВСЕЛЕНАТА ФУНКЦИОНИРА ПОСРЕДСТВОМ ДИНАМИЧЕН ОБМЕН... ОТДАВАНЕТО И ПОЛУЧАВАНЕТО СА РАЗЛИЧНИТЕ АСПЕКТИ НА ЕНЕРГИЙНИЯ ПОТОК ВЪВ ВСЕЛЕНАТА.

И В СВОЯТА ГОТОВНОСТ ДА ДАДЕМ ОНОВА, КЪМ КОЕТО СЕ СТРЕМИМ, НИЕ ПОДДЪРЖАМЕ НЕПРЕКЪСНАТАТА ЦИРКУЛАЦИЯ НА ВСЕЛЕНСКОТО ИЗОБИЛИЕ В ЖИВОТА СИ.

Толкоз пъти вече изцеждаш този крехък съд

и с пресен живот го пълниш винаги.

Пренесъл тръстикова свирчица през хълми и

долове, ти вдъхна в нея вечно нови песни...

Неспирните ти дарове стигат до мен само през

моите невзрачни шепи. Минават вечности, а ти

все лееш и все остава място за доливане.^[2]

Рабиндранат Тагор, „Гитанджали“

Вторият духовен закон на успеха е законът за даването. Той би могъл да бъде наречен и закон за даването и получаването, защото Вселената функционира посредством динамичен взаимнообмен. Нищо не е статично. Вашето тяло е в динамичен и постоянен взаимнообмен с тялото на Вселената; вашият дух взаимодейства динамично с духа на Космоса; вашата енергия е израз на космическата енергия.

Потоъкът на живота не е нищо друго освен хармонично взаимодействие на всички елементи и сили, изграждащи полето на битието. Това хармонично взаимодействие на елементи и сили във вашия живот се изразява чрез закона за даването, защото вашето тяло, вашият дух и Вселената са в постоянен и динамичен взаимнообмен; спирането на енергийната циркулация е

като спиране на кръвообращението. Когато кръвта спре да тече, тя започва да се съсирва, да коагулира, да се разлага. Ето защо трябва да давате и получавате, за да поддържате в живота си циркулацията на богатството, изобилието и всичко, което желаете.

Английската дума за изобилие „affluence“ идва от френското „affluere“, което значи „тече към“. Думата „affluence“ означава „тече в големи количества“. Парите действително са символ на жизнената енергия, която обменяме, и жизнената енергия, която потребяваме в резултат на услугата, която правим на Вселената. Друга дума за парите е валута, на английски тя е „currency“ и също отразява флуидното естество на енергията. Думата „сиггенсу“ идва от латинското „сигере“, което означава „тича“ или „тече“.

Ето защо, ако спрем циркулацията на парите, ако единственото ни намерение е да се вкопчим в тях и да ги кътаме, ще спрем и обратната циркулация към своя живот, тъй като те са жизнена енергия. За да запазим притока на тази енергия към себе си, трябва да поддържаме нейната циркулация. Също както реката и парите трябва непрекъснато да текат, в противен случай започват да застояват, да се спарват, да задушават присъщата си жизнена сила. Циркулацията ги държи живи и действени.

Всички взаимоотношения се изграждат от даване и получаване. Даването поражда получаване, а получаването поражда даване. Онова, което се издига, задължително пада; онова, което излиза, задължително се връща. Всъщност получаването и даването са едно и също нещо, защото и получаването, и даването са различни аспекти на енергийния поток във Вселената. И ако прекъснем потока на което и да било от двете, влизаме в противоречие с разума на природата.

Във всяко семенце е скрито обещание за хиляди гори. Но то не бива да бъде скътвано; то трябва да предаде своята информация на плодородната почва. Чрез даването неговата невидима енергия се излива в материално проявление.

Колкото повече даваш, толкова повече ще получиш, защото по този начин позволяващ изобилието на Вселената да циркулира в живота ти. Всъщност, когато се дава, всяко нещо, което има някаква стойност в живота, само се мултиплицира. Онова, което не се мултиплицира чрез даване, не заслужава да бъде давано нито получавано. Ако чувствате, че чрез акта на даване сте загубили нещо, то това не е истински дар и няма да предизвика мултипликация. Ако давате с неохота, това даване не е подплатено с енергия.

Най-важно е намерението, с което е подплатено даването или получаването. Намерението винаги трябва да е създаване на щастие за даващия и получаващия, защото щастieto стимулира и поддържа живота и следователно генерира мултипликация. Когато даването е безусловно и от сърце, връщането е пряко пропорционално на даването. Ето защо актът на даване трябва да носи радост - разположението на духа трябва да е такова, че да изпитвате радост от самия акт на даване. Тогава енергията, с която е подплатено даването, се увеличава многократно.

Да се прилага законът за даването, всъщност е много просто: ако искаш радост, дай радост на другите; ако искаш любов, научи се да даваш любов; ако искаш внимание и признателност, научи се да даваш внимание и признателност; ако искаш материално благополучие, помагай на другите да забогатяват. Всъщност най-лесният начин да получиш онова, което искаш, е да помагаш на другите да получават онова, което искат. Този принцип действа еднакво добре при индивиди, корпорации, общества и народи. Ако желаете да се радвате на всички добри неща в живота, научете се мълчаливо да дарявате всички с добрите неща в живота.

Дори мисълта за даването, мисълта за благополучието на другите или простата молитва имат силата да въздействат. Така е, защото нашето тяло, сведено до своето основно състояние, е локализирано натрупване от енергия и информация в един свят на енергия и информация. Ние сме локализираны натрупвания от съзнание в един съзнателен свят. Думата „съзнание“ означава нещо повече от енергия и информация, тя означава енергия и информация, които

живеят като мисъл. Ето защо ние сме натрупвания от мисъл в един мислещ свят. А мисълта има силата да преобразява.

Животът е вечен танц на съзнанието, изразяващ се в динамичен обмен на информационни импулси между микро- и макрокосмоса, между човешкото тяло и Вселенското тяло, между човешкия разум и Космическия разум.

Когато се научите да давате онова, към което се стремите, вие задействате и хореографирате танца в съзвучие с прекрасното, мощно и жизнено движение, представляващо вечния пулс на живота.

* * *

Най-добрият начин да пуснете в действие закона за даването (да стартирате целия процес на циркулация) е, като вземете решение всеки път, когато влезете в контакт с някого, да му давате нещо. Не е необходимо да е във формата на материални неща; може да бъде цвете, комплимент или молитва. Всъщност най-мощните форми на даване са нематериални. Дарове като загриженост, внимание, привързаност, признателност и любов са между най-ценните, които можете да предложите, а няма да ви струват нищо. Когато срещнете някого, бихте могли безмълвно да го благословите, като му пожелаете щастие, радост и веселие. Този вид мълчаливо даване крие голяма сила.

Едно от нещата, на които са ме учили като малък и на което аз също съм учил своите деца, е, че никога не се отива в нечий дом, без да се занесе нещо - никога не отивайте на гости без подарък. Вероятно ще кажете: „Как да дам на другите, когато в момента и аз самият нямам достатъчно?“ Можете да занесете цвете. Едно цвете. Можете да занесете бележка или картичка, на която е написано нещо за вашите чувства към човека, когото посещавате. Можете да занесете комплимент. Можете да занесете молитва.

Вземете решение да давате, където и да отидете, когото и да видите. Докато давате, ще получавате. Колкото повече давате, толкова по-голямо ще става доверието ви в чудодейното действие на този закон. И тъй като ще получавате повече, възможностите ви да давате също ще се увеличат.

Истинската ни природа се отличава с богатство и изобилие; ние сме богати по природа, защото природата подкрепя всяка необходимост и всяко желание. Нищо не ни липсва, защото нашата природа в основата си е природа на чистата потенциалност и безкрайните възможности. Ето защо трябва да знаете, че богатството ви е присъщо, без значение дали имате много или малко пари, защото източник на всяко благосъстояние е полето на чистата потенциалност, то е съзнанието, което знае как да осъществи всяка потребност, включително и потребността ви от радост, любов, веселие, мир, хармония и знание. Ако се стремите преди всичко към тези неща, не само за себе си, но и за другите, всичко останало ще дойде спонтанно при вас.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАВАНЕТО

Ще се възползвам от закона за даването, като обещавам пред себе си следното:

1. Където и да отида, когото и да срещна, ще нося подарък. Подаръкът може да е комплимент, цвете или молитва. Днес ще дам по нещо на всекиго, с когото вляза в контакт, и така ще стартирам циркулационния процес на радостта, богатството и изобилието в своя живот и живота на другите.
2. Днес ще приема с благодарност всички дарове, които животът има да ми предложи. Ще приема даровете на природата: слънчевите лъчи и песента на птиците, пролетния дъжд или първия зимен сняг. Ще приема с открито сърце и даровете от другите хора, независимо дали

ще бъдат под формата на нещо материално, пари, комплимент или молитва.

3. Ще поема задължението да поддържам циркулацията на благосъстоянието в своя живот, като давам и получавам най-ценните дарове на живота: даровете на загрижеността, привързаността и любовта. Всеки път, когато срещна някого, мълчаливо ще му пожелавам щастие, радост и веселие.

Закон за кармата или за причината и следствието

ВСЯКО ДЕЙСТВИЕ ГЕНЕРИРА ЕНЕРГИЙНА СИЛА, КОЯТО СЕ ВРЪЩА ПРИ НАС В ПОДОБЕН ВИД... КАКВОТО ПОСЕЕМ, ТОВА ЩЕ ПОЖЪНЕМ.

И КОГАТО ИЗБИРАМЕ ДЕЙСТВИЯ, КОИТО НОСЯТ ЩАСТИЕ И УСПЕХ НА ДРУГИТЕ, ПЛОДЪТ НА НАШАТА КАРМА Е ЩАСТИЕ И УСПЕХ.

*Карма е вечното утвърждаване на човешката
свобода... Нашите мисли, нашите думи и дела са
нишките на мрежата, която хвърляме около себе си.
Свами Вивекананда*

Третият духовен закон на успеха е законът за кармата. Карма е както действието, така и резултатът от това действие; тя е едновременно причина и следствие, защото всяко действие генерира енергийна сила, която се връща при нас в подобен вид. В закона за кармата няма нищо непознато. Всеки е чувал поговорката: „Каквото посееш, това ще пожънеш.“ Очевидно е, че ако искаме да създадем щастие в своя живот, трябва да се научим да засяваме семената на щастие. Ето защо кармата включва действието правено на съзнателен избор.

По същество ние с вас правим безброй избори. Във всеки момент от съществуването си ние сме в онова поле на всички възможности, където имаме достъп до неограничен брой решения. Някои от тези решения вземаме съзнателно, а други несъзнателно. Но най-добрият начин да разберем и използваме максимално кармичния закон, е като започнем да възприемаме съзнателно избора, който правим във всеки момент.

Харесва ли ни или не, всичко което става в момента, е резултат на някакъв избор, който сме направили в миналото. За съжаление мнозина от нас го вършат несъзнателно и затова не мислят, че са имали избор. Ала са имали.

Ако ви кажа нещо обидно, вие най-вероятно ще направите избора да се обидите. Ако ви направя комплимент, най-вероятно ще направите избора да бъдете зарадвани и поласкани. Но помислете върху това: вие все пак имате избор.

Дори да съм искал да ви обидя, вие бихте могли да направите избора да не се обиждате. Дори да ви направя комплимент, вие имате свободния избор да не позволявате това да ви ласкае.

С други думи, независимо че имаме неограничени възможности за избор, повечето от нас са се превърнали в куп условни рефлексии, които непрекъснато се задействат от хора и обстоятелства в посока на предсказуеми поведенчески реакции. Тези реакции са като при кучето на Павлов. Павлов е доказал експериментално, че ако звъним с камбанка всеки път, когато даваме храна на кучето, скоро самият звук на камбанката ще е достатъчен, за да предизвика слюнкоотделяне, защото животното е започнало да свързва единия дразнител с другия.

В резултат на условните си рефлексии повечето от нас имат повтарящи се и предсказуеми реакции на дразнителите в своето обкръжение. Сякаш реакциите ни се задействат

автоматично от хора и обстоятелства и ние забравяме, че въпреки всичко става дума за избор, какъвто правим всеки миг от своето съществуване. Просто изборът ни е несъзнателен.

Ако за момент се отдръпнете и погледнете отстрани изборите, които правите, със самия акт на самонаблюдение вие пренасяте целия процес от сферата на несъзнателното в сферата на съзнателното. Тази процедура на съзнателен избор и самонаблюдение е много стимулираща.

Когато правите някакъв избор, какъвто и да е той, можете да си зададете два въпроса: преди всичко, „Какви ще са последствията от избора, който правя?“, и след това, „Ще донесе ли изборът, който правя, щастие на мен и на хората около мен?“ Ако отговорът е положителен, спокойно го направете. Ако отговорът е отрицателен, ако този избор носи нещастие на вас или на хората около вас, не го правете. По-просто не би могло и да бъде.

Измежду безкрайните възможности за избор, с които разполагате всяка секунда, има само един, който ще създаде щастие за вас и заобикалящите ви. И ако направите този единствен избор, той ще доведе до вид поведение, наречено спонтанно правилно действие. Спонтанното правилно действие е правилно действие в подходящия момент. То е правилната реакция на всяка ситуация в момента на възникването ѝ. То е действието, което се отразява благоприятно на вас и всички останали, повлияни от него.

Вселената притежава много интересен механизъм, с който ви помага спонтанно да правите правилен избор. Той е свързан с усещанията във вашето тяло. Вашето тяло изпитва два вида усещания: чувство за комфорт и чувство за дискомфорт. В момента, в който съзнателно правите своя избор, обърнете внимание на тялото си и го попитайте: „Какво ще стане, ако направя този избор?“ Ако тялото ви изпрати сигнали за комфорт, това е правилният избор. Ако изпрати сигнали за дискомфорт, изборът не е сполучлив.

При някои хора сигналите за комфорт и дискомфорт се получават в областта на слънчевия сплит, но при повечето те се усещат в сърдечната област. Съзнателно насочете вниманието си към сърцето и го попитайте как да постъпите. После почакайте отговора - физически отговор във формата на усещане. То може да е едва доловимо, ала е там, във вашето тяло.

Само сърцето знае верния отговор. Повечето хора мислят, че то е меко и сантиментално. Но не са прави. Сърцето е интуитивно; то е холистично (неделима част от Вселената), то е контекстуално, то е релационно. То няма ориентация победа-загуба. То прониква в космическия компютър, в полето на чистата потенциалност, чистото знание и безкрайната организираща сила и държи сметка за всичко. Дори понякога да ни се струва ирационално, то има способността да изчислява далеч по-вярно и точно от всичко, затворено в границите на рационалното мислене.

Вие можете да използвате закона за кармата, за да създавате пари и благополучие и да насочвате към себе си потока от всички добри неща винаги, когато пожелаете. Ала първо трябва да осъзнаете и осмислите факта, че бъдещето ви се генерира от избора, който правите във всеки миг от живота си. Ако винаги помните това, вие се възползвате в пълна мяра от закона за кармата. Колкото повече извеждате своя избор на осъзнато и осмислено равнище, толкова по-често изборът, който правите, ще бъде спонтанно правилен както за вас, така и за заобикалящите ви.

* * *

А как стоят нещата с предишната карма и какво е влиянието ѝ върху вас сега? Има три неща, които можете да направите във връзка с предишната карма. Едното е да платите кармичните си дългове. Повечето хора предпочитат да постъпят именно така - несъзнателно, разбира се. Може би и вие ще направите този избор. Понякога изплащането на тези дългове е свързано с големи страдания, ала според закона на кармата на света няма дълг, който остава неплатен. В тази Вселена има свършена счетоводна система и всичко е постоянен обмен на енергия „за и от“.

Второто нещо, което можете да направите, е да видоизмените или преобразувате своята карма в по-привлекателно преживяване. Това е много интересен процес, при който, плащайки своя кармичен дълг, вие се питате „Какво мога да науча от това, което се случва с мен? Защо става така и какво е посланието, което ми изпраща Вселената? Как да направя опита си полезен за своите събратья?"

Постъпвайки по този начин, вие търсите семето на благоприятната възможност и после обвързвате това семе със своята дхарма, със своята цел на живота, за която ще говорим във връзка със седмия духовен закон на успеха. Това ще ви позволи да видоизмените кармата в ново проявление.

Например, ако счупите крака си при спортуване, може да се запитате: „Какво мога да науча от случилото се? Какво послание ми изпраща Вселената?" Може би посланието е, че трябва да понамалите темпото и следващия път да бъдете по-предпазлив и внимателен към своето тяло. И ако дхармата ви е да учите другите на онова, което знаете, след като се запитате „Как да направя опита си полезен за своите събратья?", може би ще решите да споделите поуците и ще напишете книга за безопасния спорт, ще конструирате специални обувки или някаква опора за краката, която да предпазва от наранявания като вашето.

Така, плащайки кармичния дълг, вие ще се облагодетелствате от злополуката, ще извлечете от нея пари и удовлетворение. Ето това означава да видоизмениш своята карма в положително преживяване. Вие всъщност не сте се избавили от кармата, ала сте успели да приемете кармичния епизод и да създадете от него нова и положителна карма.

Третият начин да се справите с кармата е да излезете извън обсега ѝ. Да излезеш извън обсега на кармата означава да станеш независим от нея. Това се прави чрез непрекъснат контакт с пролуката, с Бога, с Духа. То е като да переш мръсно парче плат в реката. При всяко изпиране няколко от петната изчезват. Продължаваш да го переш отново и отново и всеки път то става малко по-чисто. Като влизате в пролуката и отново излизате от нея, вие изпирате постепенно своята карма или напускате нейния обсег. Това, разбира се, се прави посредством упражняване на медитация.

Всички действия са кармични епизоди. Изпиването на чаша кафе е кармичен епизод. Това действие генерира памет, а паметта има свойството или потенциала да генерира желания. Желанията пък генерират нови действия. Оперативната система на вашата душа се състои от карма, памет и желание. Вашата душа е струпане от съзнание, което пази семената на кармата, паметта и желанието. Когато си дадете сметка за присъствието на тези зачатъци на проявление, вие започвате съзнателно да генерирате действителността. Научавайки се да правите съзнателно своя избор, вие започвате да генерирате действия, които са еволюционни за вас и за хората около вас. И не е необходимо да вършите нищо повече.

Щом като кармата е еволюционна, плодът ѝ ще бъде щастие и успех както за истинската ни същност, така и за всички, повлияни по някакъв начин от нея.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КАРМАТА ИЛИ ЗА ПРИЧИНАТА И СЛЕДСТВИЕТО

Ще се възползвам от закона за кармата, като обещавам пред себе си следното:

1. Днес ще наблюдавам всеки избор, който правя. И чрез самото наблюдение на избора ще го въвеждам в активното си съзнание. Ще помня, че най-добрият начин да се подготвя за който и да било момент от бъдещето, е да съм с будно съзнание днес.
2. Винаги, когато правя избор, ще си задавам два въпроса: „Какви ще са последствията от избора, който правя?" и „Ще донесе ли този избор удовлетворение и щастие на мен и на онези, които засяга?"

3. После ще помоля сърцето си за напътствие и ще се ръководя от неговите сигнали за комфорт или дискомфорт. Ако изборът създава чувство на комфорт, ще се хвърля безрезервно към него. Ако създава чувство на дискомфорт, ще спра и ще отправя вътрешния си взор към последствията от действията си. Напътствието на сърцето ще ми помогне да направя спонтанно правилен избор за себе си и хората около себе си.

Закон за най-малкото усилие

РАЗУМЪТ НА ПРИРОДАТА ФУНКЦИОНИРА БЕЗ ВСЯКАКВО УСИЛИЕ... С БЕЗГРИЖИЕ, ХАРМОНИЯ И ЛЮБОВ.

И ВПРЯГАЙКИ СИЛИТЕ НА ХАРМОНИЯТА, РАДОСТТА И ЛЮБОВТА, НИЕ С ЛЕКОТА СЪЗДАВАМЕ УСПЕХ И БЛАГОПОЛУЧИЕ.

Цялостното съществува знае, без да отива, вижда, без да гледа, и постига, без да прави.

Лао Дзъ

Четвъртият духовен закон на успеха е законът за най-малкото усилие. Този закон се базира на факта, че разумът на природата функционира с лекота и разюздано безгрижие. Това е принципът на най-малкото действие, на несъпротивлението. Това следователно е принципът на хармонията и любовта. Научим ли този урок от природата, ние с лекота изпълняваме своите желания.

Когато наблюдавате природата в действие, ще видите, че тя изразходва минимално усилие. Тревата не се мъчи да расте, тя просто си расте. Рибите не се мъчат да плуват, те просто плуват. Цветята не се мъчат да цъфтят, те цъфтят. Птиците не се мъчат да летят, те летят. Такава е присъщата им природа. Земята не се мъчи да се върти около собствената си ос; природата ѝ е да се върти с шеметна скорост и да се носи в пространството. Природата на бебетата е да са щастливи. Природата на слънцето е да грее. Природата на звездите е да светят и блещукат. А нашата човешка природа е да материализираме мечтите си, леко и без усилие.

Във ведическата наука, вековната философия на Индия, това е известно като принцип на пестене на усилията, или „прави по-малко и постигай повече“. В крайна сметка достигаш състояние, в което не вършиш нищо и постигаш всичко. Което означава, че е достатъчно само да се появи някаква идея, и тя се материализира без всякакви усилия. Онова, което обикновено наричаме „чудо“, всъщност е проявление на закона за най-малкото усилие.

Разумът на природата функционира без усилие, без съпротивление, спонтанно. Той е нелинеарен; той е интуитивен, холистичен и стимулиращ. И когато сте в хармония с природата, когато сте опознали добре истинската си същност, вие сте в състояние да се възползвате от закона за най-малкото усилие.

Най-малко усилия се изразходват, когато действията ви са мотивирани от любов, защото природата се крепи от енергията на любовта. Когато се стремите към власт и контрол над други хора, вие пилеете енергия. Когато се стремите към пари или власт, за да задоволите собственото си его, вие хабите енергия, тичайки подир илюзията за щастие, вместо да се радвате на щастieto в момента. Когато се стремите към парите само за лична облага, вие прекъсвате притока на енергия към себе си и пречите на разума на природата да се прояви. Но когато действията ви са мотивирани от любов, вашата енергия се умножава и натрупва и акумулираната излишна енергия може да бъде насочена към създаването на нещо, което желаете, включително неограничено богатство.

Мислете за своето тяло като за уред за регулиране на енергията: то генерира, натрупва и

изразходва енергия. Ако знаете как ефективно да генерирате, натрупвате и изразходвате енергия, вие ще сте в състояние да създадете произволно голямо богатство. Вниманието към егото консумира най-голямо количество енергия. Когато вътрешният ви ориентир е егото, когато се стремите към власт и контрол над други хора или към одобрението на другите, вие прехосвате енергия.

Ако тази енергия бъде освободена, тя може отново да бъде канализирана и използвана за създаването на всичко, каквото поискате. Ако вътрешният ви ориентир е вашият дух, ако сте неуязвими за критиките и не се боите от никакви предизвикателства, вие можете да впрегнете силата на любовта и да използвате творчески енергията в името на благоденствието и еволюцията.

В „Изкуството да мечтаеш“ Дон Хуан казва на Карлос Кастанеда: „...повечето от енергията ни отива да укрепим своите позиции в обществото... Ако бяхме готови да загубим част от тези позиции, щяха да ни се случат две изключителни неща. Първо, бихме освободили енергията си от усилията за поддържане илюзорната представа за нашето величие и второ, бихме си осигурили достатъчно енергия, за да... добием представа за действителното величие на Вселената.“

* * *

Законът за най-малкото усилие има три компонента, три неща, които бихте могли да направите, за да задействате принципа „прави по-малко и постигай повече“. Първият компонент е приемането. Приемането означава просто да вземете решение: „Днес ще приемам хората, ситуацията, обстоятелствата и събитията такива, каквито са.“ Тоест, ще помнете, че „този момент е такъв, какъвто трябва да бъде“, защото целият свят е такъв, какъвто трябва да бъде. Този момент, същият който преживявате точно сега, е кулминация на всички моменти, преживени от вас в миналото. Той е такъв, какъвто е, защото цялата Вселена е такава, каквато е.

Като се противите на този момент, вие всъщност се противите на цялата Вселена. Вместо това можете да вземете решение днес да не се противите на Вселената, противейки се на момента. Това означава, че приемате този момент напълно и безрезервно. Приемате нещата такива, каквито са, а не такива, каквито бихте искали да бъдат в този момент. Важно е това да се разбере. Можете да си пожелаете в бъдеще нещата да бъдат различни, но в този момент ще трябва да ги приемете такива, каквито са.

Ако сте обезсърчени и разстроени от някого или от нещо, спомнете си, че не реагирате на човека или ситуацията, а на своите чувства по отношение на човека и ситуацията. Това са ваши чувства и за тях друг няма вина. Когато приемете и осъзнаете това напълно, вие сте готови да поемете отговорността за начина, по който се чувствате, и да го промените. А щом сте в състояние да приемате нещата такива, каквито са, вие сте готови да поемете отговорността за своето положение и за събитията, на които гледате като на проблем.

Ето че стигнахме до втория компонент на закона за най-малкото усилие: отговорността. Какво е отговорност? Отговорност означава да не обвиняваш никого и нищо за своето положение, включително и себе си. Отговорност означава, приемайки дадено обстоятелство, дадено събитие, даден проблем, да си способен на гравивна реакция към положението, такава, каквато е в момента. Всеки проблем съдържа в себе си семена на възможности и съзнанието за това ви позволява да вземете момента и да го преобразите в по-добро нещо или в по-добра ситуация.

Така всяка ситуация, минаваща за неприятна, ще се превърне във възможност за създаване на нещо ново и красиво и всеки, считан за мъчител или тиранин, ще се превърне във ваш учител. Реалността е въпрос на интерпретация. И ако вие предпочетете да интерпретирате реалността по този начин, ще имате около себе си много учители и много възможности за развитие.

Винаги, когато се сблъскате с тиранин, мъчител, учител, приятел или враг (по същество между тях няма разлика), напомнете си: „Този момент е такъв, какъвто трябва да бъде.“ Каквито и взаимоотношения да сте създали през живота си, те са тъкмо взаимоотношенията, които са ви нужни за живота в този момент. Зад всички събития има скрит смисъл и този скрит смисъл служи на вашата еволюция.

Третият компонент на закона за най-малкото усилие е непротивенето, което означава, че вашето съзнание е настроено да не се противи и вие сте отхвърлили необходимостта да убеждавате другите в своята правота. Ако наблюдавате хората около себе си, ще установите, че те прекарват деветдесет и девет на сто от времето си, отстоявайки своите становища. Ако вие просто се отърсите от необходимостта да защитавате схващанията си, в резултат ще разполагате с огромни количества енергия, прахосвана преди.

Когато заемете отбранителна позиция, когато обвинявате другите, не приемате момента, не се примирявате с него, животът ви среща съпротивление. Винаги, когато срещнете съпротивление, си давайте сметка, че ако насилвате ситуацията, съпротивлението само ще се увеличава. Нали не искате да сте като висок дъб, който не се превива пред бурята, а се прекършва и рухва. Положително бихте предпочели да бъдете гъвкави като тръстиката, която се свежда под поривите на вятъра, но оцелява.

Напълно се откажете да защитавате становището си. Като нямате становище, което да защитавате, вие не позволявате да се породи спор. Правите ли го постоянно, престанете ли да се борите и съпротивлявате, вие ще изживеете в пълна мяра настоящето, а това е подарък. Веднъж някой ми каза: „Миналото е история, бъдещето е мистерия, а този момент е дар. Затова се нарича „the present“^[3] (настояще).“

Ако прегърнете настоящето и се слеее с него, ще почувствате, че във всяко живо същество пулсира огън, светлина, искра на екстаза. А щом започнете да усещате това тържество на духа във всичко, което е живо, щом го възприемете напълно, във вас ще се зароди радост и вие ще отхвърлите ужасното бреме на противенето, възмущението и уязвимостта. И едва тогава ще станете весели, безгрижни и свободни.

В тази радостна, проста свобода вие ще знаете без всякакво съмнение в сърцето си, че всичко, което искате, е достъпно за вас, когато и да го пожелаете, защото вашето желание ще идва от нивото на щастието, не от нивото на тревогата и страха. Не е нужно да давате обяснения; просто заявете своето намерение пред себе си и ще изпитвате удовлетворение, задоволство, радост, свобода и автономност във всеки момент от живота си.

Обещайте си да следвате пътя на непротивенето. Това е пътят, по който природният разум се разгръща спонтанно, без съпротивление и усилие. Когато постигнете деликатната комбинация от приемане, отговорност и непротивене, животът ви ще потече без всякакво усилие.

Ако продължавате да бъдете открити за всякакви становища, да не се придържате упорито само към едно, вашите мечти и желания ще се слеят с желанията на природата. Тогава ще можете да освободите намеренията си без остатък и просто да чакате подходящия момент, когато вашите желания ще разцъфнат в реалност. Можете да бъдете сигурни, че ако моментът е подходящ, желанията ви ще се реализират. Това е законът за най-малкото усилие.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА НАЙ-МАЛКОТО УСИЛИЕ

Ще се възползвам от закона за най-малкото усилие, като обещавам пред себе си следно:

1. Ще упражнявам приемане. Днес ще приемам хората, ситуацията, обстоятелствата и събитията такива, каквито са. Ще помня, че този момент е такъв, какъвто трябва да бъде,

защото целият свят е такъв, какъвто трябва да бъде. Няма да се боря срещу цялата Вселена, борейки се срещу този момент. Моето приемане е пълно. Приемам нещата такива, каквито са в този момент, а не такива, каквито желая да бъдат.

2. Приемайки нещата такива, каквито са, ще поема отговорността за своето положение и за всички онези събития, в които виждам проблем. Зная, че да поемам отговорност означава да не обвинявам никого и нищо за своето положение (включително и себе си). Също така зная, че всеки проблем представлява скрита възможност, и будният поглед за възможностите ми позволява да взема този момент и да го преобразя в нещо по-полезно.

3. Днес моето съзнание ще остане настроено на непротивене. Ще отхвърля необходимостта да защитавам своето становище. Няма да изпитвам потребност да убеждавам другите, че трябва да приемат моето гледище. Ще остана открит за всички мнения и няма да се придържам настойчиво към никое от тях.

Закон за намерението и желанието

НА ВСЯКО НАМЕРЕНИЕ И ЖЕЛАНИЕ СА ПРИСЪЩИ МЕХАНИЗМИ ЗА ТЯХНОТО ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ... НАМЕРЕНИЕТО И ЖЕЛАНИЕТО В ПОЛЕТО НА ЧИСТАТА ПОТЕНЦИАЛНОСТ ИМАТ БЕЗКРАЙНА ОРГАНИЗИРАЩА СИЛА.

И КОГАТО ВНАСЯМЕ ЕДНО НАМЕРЕНИЕ В ПЛОДОРОДНОТО ПОЛЕ НА ЧИСТАТА ПОТЕНЦИАЛНОСТ, НИЕ ВПРЯГАМЕ ТАЗИ БЕЗКРАЙНА ОРГАНИЗИРАЩА СИЛА ДА РАБОТИ ЗА НАС.

В началото желанието постигна това,

което бе първичното семе на мисълта.

Поетите, търсейки в сърцата си, откриха

чрез мъдростта връзката на съществуващото в

несъществуващото. [4]

„Химн на сътворението“, „Ригведа“

Петият духовен закон на успеха е законът за намерението и желанието. Този закон се базира на факта, че енергията и информацията съществуват навсякъде в природата. Всъщност на нивото на квантовото поле няма нищо друго освен енергия и информация. Квантовото поле е просто още едно название за полето на чистото съзнание или чистата потенциалност. То се влияе от намеренията и желанията. Нека разгледаме този процес по-подробно.

Сведени до своите основни съставни части, цветето, дъгата, дървото, стръкчето трева и човешкото тяло са само енергия и информация. Цялата Вселена по същество е движение на енергия и информация. Единствената разлика между вас и дървото е информационното и енергийното съдържание в организмите ви.

На материално равнище и вие, и първото сте направени от едни и същи рециклирани вещества: главно въглерод, водород, кислород, азот и минимални количества от други елементи. Бихте могли да ги купите в магазина за няколко долара. Следователно разликата между вас и дървото не е във въглерода, водорода или кислорода. На практика вие и дървото осъществявате непрекъснат взаимнообмен на въглерод и кислород. Истинската разлика между вас е в енергията и информацията.

В програмата на природата ние с вас сме привилегирован вид. Имаме нервна система, която е в състояние да възприема енергията и информационното съдържание на онова локализирано поле, което поражда нашето физическо тяло. Субективно ние възприемаме

полето като свои мисли, усещания, чувства, желания, спомени, инстинкти, импулси и убеждения. Обективно то се възприема като физическо тяло, а чрез физическото си тяло ние възприемаме същото това поле като свят. Но няма никаква разлика. Не случайно древните мъдречи са казвали: „Аз съм онова, ти си онова, всичко това е онова и няма нищо друго.“

Вашето тяло не е разграничено от тялото на Вселената, защото на квантовите механични нива няма ясно очертани граници. Вие сте като някакво раздвижване, като вълна, колебание, конвулсия, завихряне, локализирано смущение в голямото квантово поле. Голямото квантово поле, Вселената, е вашето разширено тяло.

Нервната ни система не само притежава способността да възприема информацията и енергията на собственото ни квантово поле. Тъй като благодарение именно на тази чудесна нервна система човешкото съзнание е безкрайно гъвкаво, ние сме в състояние съзнателно да променяме информационното съдържание, пораждащо физическото ни тяло. Ние можем съзнателно да променяме енергията и информационното съдържание на собственото си квантово механично тяло и следователно да влияем върху енергията и информационното съдържание на разширеното си тяло (своята обкръжаваща среда, своя свят) и да караме нещата да се материализират в него.

Тази съзнателна промяна се предизвиква от двете присъщи на съзнанието свойства: внимание и намерение. Вниманието енергизира, а намерението трансформира. Всяко нещо, към което насочите вашето внимание, ще засили присъствието си във вашия живот. Всяко нещо, от което оттеглите вниманието си, ще избледнее, ще се разпадне и ще изчезне. Намерението от своя страна предизвиква трансформация на енергията и информацията. Намерението организира собственото си осъществяване.

Свойството намерение към обекта на внимание може да организира безкрайност от пространствено-временни събития, за да се осъществи, при условие че човек спазва и останалите духовни закони на успеха. Това е така, защото в плодородната почва на вниманието намерението има безкрайна организираща сила. Безкрайна организираща сила означава силата да се организират безкрайност от пространствено-временни събития, всичките едновременно. Ние виждаме проявлението на тази безкрайна организираща сила във всяко стръкче трева, във всеки ябълков цвят, във всяка клетка от тялото си. Виждаме я във всичко, което е живо.

В програмата на природата всяко нещо е взаимосвързано и зависимо от всичко останало. Мармотът използва от дупката си и ние разбираме, че идва пролет. В определено време на годината птиците мигрират в определена посока. Природата е симфония. И тази симфония мълчаливо се оркестрира в първичното пространство на сътворението.

Човешкото тяло е друг добър пример за тази симфония. Отделната клетка в човешкото тяло извършва около шест трилиона операции в секунда и е длъжна да знае какво върши в същото време всяка друга клетка в организма. Човешкото тяло може в едно и също време да музицира, да унищожават микроби, да създава бебе, да рецитира поезия и да следи движението на звездите, защото полето на безкрайната взаимозависимост е част от неговото информационно поле.

Забележителното в нервната система на човека е, че тя може да командва тази безкрайна организираща сила посредством съзнателно намерение. При човека намерението не е фиксирано или затворено в неизменна схема от енергия и информация. То притежава безкрайна гъвкавост. С други думи, ако не нарушавате останалите закони на природата, чрез намерението си вие можете буквално да наредите на всеки един от тях да изпълнява собствените ви мечти и желания.

Във ваша власт е да накарате космическия компютър с неговата безкрайна организираща сила да заработи за вас. Вие можете да влезете в първичното пространство на сътворението, да внесете намерение и само с внасянето на това намерение да активирате полето на

безкрайната взаимозависимост.

Намерението полага основите за спонтанното без усилие и съпротивление, протичане на чистата потенциалност, търсеща израз от непроявеното в проявеното. Единственото, за което трябва да внимавате, е да прилагате своето намерение в полза на човечеството. Когато сте в крак със седемте духовни закона на успеха, това става спонтанно.

* * *

Намерението е истинската сила зад желанието. Само по себе си то е много мощно, защото представлява желание, необвързано с резултата. Желанието само по себе си е слабо, защото при повечето хора то е внимание с обвързаност. Намерението е желание в строго съответствие с всичките други закони, но особено със закона за необвързаността, шестия духовен закон на успеха.

Намерението, съчетано с необвързаност, води до насочено към живота отчитане на настоящия момент. А когато действието се извършва с отчитане на настоящия момент, то е извънредно продуктивно. Вашето намерение е адресирано към бъдещето, ала вниманието ви е в настоящето. А щом като вниманието ви е в настоящето, вашето намерение за бъдещето ще се осъществи, защото бъдещето се създава в настоящето. Трябва да приемете настоящето такова, каквото е. Да приемете настоящето и да отправите намеренията си към бъдещето. Бъдещето е нещо, което винаги можете да създадете чрез необвързано намерение, ала никога не бива да се борите срещу настоящето.

Миналото, настоящето и бъдещето са все свойства на съзнанието. Миналото е спомен, памет; бъдещето е очакване; настоящето е възприемане. Ето защо времето е движение на мисълта. Както миналото, така и бъдещето са родени във въображението ни; само настоящето, което е възприемане, е реално и вечно. То е. То е потенциалността за пространство-време, материя и енергия. То е безкрайно поле на възможностите, изразяващо се в абстрактни сили, като светлина, топлина, електричество, магнетизъм или гравитация. Тези сили не са нито в миналото, нито в бъдещето. Те просто съществуват.

Нашата интерпретация на тези абстрактни сили ни дава познанията за конкретните явления и форми. Запомнени интерпретации на абстрактни сили създават опита от миналото, очаквани интерпретации на същите абстрактни сили създават бъдещето. Те са свойства на вниманието като част от съзнанието. Когато тези свойства са освободени от бремето на миналото, действията ни в настоящето се превръщат в плодородна почва за създаване на бъдещето.

Намерението, основаващо се на необвързаната свобода на настоящето, служи като катализатор, с помощта на който от правилно дозираната смес материя, енергия и пространствено-временни събития се получава всичко, каквото поискате.

Ако имате насочено към живота, отчитащо настоящия момент съзнание, имагинерните спънки (каквито са над деветдесет на сто от срещаните спънки) се разпадат и изчезват. Останалите по-малко от десет процента могат да бъдат преобразени във възможности посредством еднопосочно намерение.

Еднопосочно намерение е свойството на вниманието да се фиксира неотклонно в целта. Еднопосочно намерение означава да съсредоточите вниманието си в очаквания резултат с такава непреклонна целенасоченост, че да не позволявате спънките да го изтощават и разсейват. На лице е тотално изключване на всякакви спънки от вашето съзнание. Вие сте в състояние да поддържате непоклонно спокойствие, бидейки отдадени страстно на своята цел. Това е силата на необвързаното съзнание и същевременно на еднопосочното, фокусирано намерение.

Научете се да използвате силата на намерението и ще можете да създавате всичко, каквото пожелаете. Резултати се постигат и чрез труд и усилия, ала помислете за цената. Тя е стрес, инфаркти и нарушена функция на имунната ви система. Много по-добре е да изпълните

следните пет изисквания на закона за намерението и желанието. Ако спазвате тези пет условия за осъществяването на вашите желания, намерението ви ще генерира своя собствена сила:

1. Влезте в пролуката. Това означава да се съсредоточите в тихото пространство между мислите, да навлезете в тишината - онова ниво на съществуване, което е вашето основно състояние.

2. Веднъж установили се в това състояние на съществуване, освободете намеренията и желанията си. Когато наистина сте в пролуката, там няма мисъл, няма намерение, ала вие внасяте намерението на излизане от пролуката, на мястото, където тя се съединява с мисълта. В случай че имате поредица от цели, можете да ги запишете и да фокусирате намерението си върху тях, преди да влезете в пролуката. Ако желаете успешна кариера и влизате в пролуката с това намерение, то вече ще е там като леко потрепване в съзнанието ви. Да освободите в пролуката своите намерения и желания, означава да ги засадите в плодородната почва на чистата потенциалност и да очаквате те да разцъфнат, когато настъпи подходящото време. Вие не искате да изравяте семената на своите желания, за да видите дали са покълнали, или да се обвързвате твърдо с начина, по който те ще се развият. Искате само да ги освободите.

3. Останете в състояние на самоориентиране. Това означава да останете установени в съзнанието за истинската си същност (вашия дух, вашата връзка с полето на чистата потенциалност). Означава също да не гледате на себе си през очите на света, т.е., да не допускате да бъдете повлиявани от мненията и критиките на другите. По-лесно ще поддържате състоянието на самоориентиране, ако запазите своите желания за себе си; не ги споделяйте с друг, освен ако той няма съвсем същите желания като вашите и не е тясно свързан с вас.

4. Откажете се от своята обвързаност с последствията. Това означава да се откажете от твърдата си обвързаност с определен резултат и да живеете с мъдростта на съмнението. Означава да се радвате на всеки миг от своето пътуване през живота, макар и да не знаете какво ще стане.

5. Оставете Вселената да се занимава с подробностите. Освободени в пролуката, вашите намерения и желания имат безкрайна организираща сила. Доверете се на тази безкрайна организираща сила и тя ще подреди всички детайли вместо вас.

Помнете, че истинската ви природа е чисто духовна. Където и да отидете, носете съзнанието за своя дух; внимателно освобождавайте желанията си и Вселената ще се заеме с детайлите вместо вас.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА НАМЕРЕНИЕТО И ЖЕЛАНИЕТО

Ще се възползвам от закона за намерението и желанието, като обещавам пред себе си следното:

1. Ще направя списък на всичките си желания. Ще нося този списък със себе си, където и да отида. Ще поглеждам този списък, преди да се впусна в мълчание и медитация. Ще го поглеждам, преди да заспя вечер. Ще го поглеждам, щом се събудя сутрин.

2. Ще освободя този списък на своите желания и ще го предам в утробата на сътворението, вярвайки, че когато нещата сякаш не вървят, както аз искам, за това си има причина и космическият план ми е отредил роля, много по-значима от тази, която съм си представял.

3. Ще си напомням да практикувам възприемане на настоящия момент във всичките си действия. Няма да позволявам спънките да ангажират и разсейват вниманието ми в настоящия момент. Ще приемам настоящето такова, каквото е, и ще материализирам бъдещето чрез най-дълбоките, най-съкровениите си намерения и желания.

Закон за необвързаността

В НЕОБВЪРЗАНОСТТА СЕ КРИЕ МЪДРОСТТА НА НЕУСТАНОВЕНОСТТА... В МЪДРОСТТА НА НЕУСТАНОВЕНОСТТА СЕ КРИЕ ОСВОБОДЕНОСТТА ОТ НАШЕТО МИНАЛО, ОТ ИЗВЕСТНОТО, КОЕТО Е ЗАТВОРЪТ НА СТАРИТЕ ОБУСЛОВЕНОСТИ.

И В СВОЯТА ГОТОВНОСТ ДА НАВЛЕЗЕМ В НЕИЗВЕСТНОТО, В ПОЛЕТО НА ВСИЧКИ ВЪЗМОЖНОСТИ, НИЕ СЕ ПРЕДАВАМЕ НА СЪЗИДАТЕЛНИЯ РАЗУМ, ОРКЕСТРИРАЩ ТАНЦА НА ВСЕЛЕНАТА.

Като две златни птици, кацнали на едно и също дърво, като близки приятели, егото и духът обитават едно и също тяло. Егото поглъща сладките и кисели плодове от дървото на живота, а духът наблюдава необвързано.

Мундака Упанишад

Шестият духовен закон на успеха е законът за необвързаността. Законът за необвързаността гласи, че за да постигнете каквото и да било във физическия свят, ще трябва да се откажете от своята обвързаност с него. Това не означава, че се отказвате от намерението да осъществите своето желание. Вие не се отказвате нито от намерението, нито от желанието си. Отказвате се от своята обвързаност с резултата.

Това е много силна стъпка. В мига, в който се откажете от своята обвързаност с резултата, обединявайки в едно и също време еднопосочното намерение с необвързаността, вие ще получите онова, което желаете. Всичко, каквото искате, може да бъде постигнато чрез необвързаност, защото необвързаността се основава на безусловната вяра в силата на вашата истинска същност.

Обвързаността, от друга страна, се основава на страха и съмнението, а нуждата от сигурност произтича от непознаване на собствената истинска същност. Източник на богатството, на изобилието, на всичко във физическия свят е духът; той е съзнанието, което знае как да изпълни всяка необходимост. Всичко друго е символ: коли, къщи, банкноти, дрехи, самолети. Символите са преходни; те идват и си отиват. Да преследваш символите, е все едно да завоюваш картата вместо територията. Това поражда безпокойство и в крайна сметка те кара да се чувстваш кух и празен отвътре, защото си разменил своята същност срещу символи на своята същност.

Обвързаността идва от съзнанието за бедност, защото само символите обвързват. Необвързаността е синоним на съзнанието за богатство, защото при нея има свобода на създанието. Човек получава радост само от необвързаното участие. Символите на богатството се създават спонтанно и с лекота. Без необвързаност ние сме затворници на безпомощността, безнадеждността, светските потребности, всекидневните тревоги, тихото отчаяние и сериозността - отличителни черти на посредственото делнично съществуване и съзнанието за бедност.

Истинското съзнание за богатство е способност да получаващ всичко, каквото поискаш, винаги, когато поискаш, и с най-малко усилие. За да я придобиете, трябва да усвоите мъдростта на съмнението. В съмнението ще откриете свободата да създавате всичко, каквото пожелаете.

Хората непрекъснато се стремят към сигурност, но вие ще разберете, че стремежът към сигурност всъщност е нещо твърде ефимерно. Дори обвързаността с парите е признак на несигурност. Може би ще кажете: „Ако имах толкова и толкова милиони долари, щях да се чувствам сигурен. Тогава щях да бъда финансово независим и нямаше повече да работя. Щях да се занимавам с всичко онова, с което винаги съм мечтал да се занимавам.“ Но никога не става така, никога.

Онези, които се стремят към сигурността, я преследват цял живот, без изобщо да я намерят. Тя остава неуловима и ефимерна, защото не може да дойде единствено от парите. Обвързаността с парите винаги ще създава несигурност, каквито и капитали да имате в банката. В действителност някои от хората с най-много пари се чувстват най-несигурни.

Търсенето на сигурност е илюзия. Древните мъдреци са виждали решението на цялата тази дилема в мъдростта на несигурността, или мъдростта на съмнението. Това означава, че търсенето на сигурност и увереност всъщност е обвързаност с известното. А какво е известното? Известното е нашето минало. Известното не е нищо друго освен затворът на старите ни представи. Там няма никаква еволюция, абсолютно никаква. А когато няма еволюция, има застой, ентропия, безпорядък и разложение.

Съмнението, напротив, е плодородна почва за чистата съзидателност и свободата. Съмнение означава да навлизаме в неизвестното във всеки миг от своето съществуване. Неизвестното е полето на всички възможности, вечно свежо, вечно ново, винаги открито за сътворяване на нови проявления в материалната сфера. Без съмнението и неизвестността животът е просто безинтересно повторение на изтъркани спомени. Превръщаме се в жертва на миналото и мъчителят ни днес е наследеното от вчера наше собствено аз.

Откажете се от своята обвързаност с известното, прекрачете в неизвестното и ще навлезете в полето на всички възможности. В готовността си да прекрачите в неизвестното, ще получите в добавка мъдростта на съмнението. Това означава, че във всеки миг от живота ви ще има силни усещания, приключения, загадки. Ще познаете радостта от живота - магията, тържеството, възторга и ликуването на собствения си дух.

Всеки ден ще ви очаква вълнението от онова, което може да ви се случи в полето на всички възможности. Когато изпитвате съмнение, вие сте на верния път, тъй че не го изоставяйте. Не ви е нужно да имате пълна и твърда представа за онова, което ще правите другата седмица или следващата година, защото ако имате съвсем ясна представа какво ще се случи и се обвържете твърдо с него, ще изключите цяла поредица възможности.

Една от характерните черти на полето на всички възможности е безкрайната взаимнообвързаност. Полето е в състояние да организира безкрайност от пространствено-временни събития, за да осъществи възнамерявания резултат. Ала когато сте обвързани, вашето намерение се затваря в непохватната настройка на мисълта и вие губите течливостта, съзидателността и спонтанността, свойствени на полето. Когато се обвържете, вие замразявате своето желание и от безкрайно течливо и гъвкаво го превръщате в неподатлива рамка, която спъва процеса на съзидание като цяло.

Законът за необвързаността не противоречи на закона за намерението и желанието, на набелязването на целта. Вие все още имате намерението да тръгнете в определена посока, все още имате цел. Но между точка А и точка Б съществува безкрайност от възможности. С придобитото съмнение вие всеки момент можете да смените посоката, ако откриете по-висок идеал или нещо по-вълнуващо. По-малко е вероятно и да налагате решения на проблемите, а така съзнанието ви остава открито за благоприятните възможности.

Законът за необвързаността ускорява процеса на еволюцията като цяло. Когато разбирате този закон, не се чувствате длъжни да налагате решения. Налагайки решения на проблемите, вие само създавате нови проблеми. Ала когато насочите вниманието си към съмнението и изпитвате съмнение, докато очаквате решението да се появи от хаоса и бъркотията, тогава оттам ще изникне нещо наистина приказно и вълнуващо.

Това състояние на будно внимание (вашата готовност в настоящето, в полето на съмнението) се обединява с вашата цел и вашето намерение и ви позволява да се възползвате от благоприятната възможност. Що е благоприятна възможност? Тя се съдържа във всеки проблем, който срещате в живота си. Всеки един проблем съдържа семето на благоприятна възможност за постигане на още по-голяма полза. Веднъж започнали да възприемате нещата

по този начин, вие се отваряте за цяла поредица възможности и с това вдъхвате живот на загадките, чудесата, силните усещания и приключенията.

Можете да гледате на всеки проблем в живота си като на благоприятна възможност за постигане на по-голяма полза. Можете да държите вниманието си будно за благоприятните възможности, усвоявайки мъдростта на съмнението. Когато вашата готовност срещне благоприятната възможност, решението ще се появи спонтанно.

Онова, което се получава в крайна сметка, често бива наричано „късмет“. Късметът не е нищо друго освен обединяване на готовността с благоприятната възможност. Когато двете са съчетани със зорко следене на хаоса, ще се появи решение, което ще е от еволюционна полза за вас и за всички онези, с които общувате. Това е идеалната рецепта за успеха и тя се основава на закона за необвързаността.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА НЕОБВЪРЗАНОСТТА

Ще се възползвам от закона за необвързаността, като обещавам пред себе си следно:

1. Днес ще се посветя на необвързаност. Ще позволя на себе си и на хората около себе си свободата да бъдем такива, каквито сме. Няма да налагам неотстъпчиво своята представа за това какви трябва да бъдат нещата. Няма да налагам решения на проблемите и с това да създавам нови проблеми. Ще участвам във всичко, без да се обвързвам с резултата.

2. Ще включа съмнението като най-важна съставна част от своите преживявания. Благодарение на моята готовност да приемам съмнението, решенията ще възникват спонтанно от проблема, от объркването, от хаоса. Колкото по-съмнителни изглеждат нещата, толкова по-сигурен ще се чувствам, защото съмнението е моят път към свободата. Чрез мъдростта на съмнението ще постигна своята сигурност.

3. Ще вляза в полето на всички възможности и ще очаквам онова, което би могло да ми се случи, ако остана открит за безкрайността от избори. В полето на всички възможности ще преживея всички радости, приключения, вълшебства и загадки на живота.

Закон за дхармата или целта на живота

ВСЕКИ ЧОВЕК ИМА ЦЕЛ НА ЖИВОТА... УНИКАЛНА ДАРБА ИЛИ ОСОБЕН ТАЛАНТ, КОЙТО ДА ПОДАРИ НА ДРУГИТЕ.

И КОГАТО СЪЧЕТАЕМ СВОЯТА УНИКАЛНА ДАРБА СЪС СЛУЖЕНЕ НА ХОРАТА, НИЕ ИЗПИТВАМЕ ЕКСТАЗА И ВЪЗТОРГА НА СОБСТВЕНИЯ СИ ДУХ, КОЕТО Е НАЙ-ВИСШАТА ОТ ВСИЧКИ ЦЕЛИ.

Когато работиш, ти си флейта, в сърцето на която шепотът на часовете се превръща в музика...

А какво е да работиш с любов? То е да тъчеш

платно с нишки, изтръгнати от собственото ти сърце, сякаш любимата ти ще носи това платно...

ХалилДжубран, „Пророкът“

Седмият духовен закон на успеха е законът на дхармата. Дхарма е санскритска дума, която означава „цел на живота“. Законът за дхармата гласи, че всички сме приели проявление във физическа форма, за да изпълним дадена цел. Полето на чистата потенциалност е Бог в своята същност и божественото приема човешка форма, за да изпълни дадена цел.

Съгласно този закон вие притежавате уникален талант, както и уникален начин да го проявявате. Има нещо, което можете да вършите по-добре от всеки друг в целия свят. А всеки уникален талант и уникално проявление на този талант задоволяват също толкова уникални потребности. Когато тези потребности съответстват на творческата проява на вашия талант, се получава искрата, която създава изобилието. Проявявайки своя талант за задоволяване на потребностите, вие създавате неограничено благосъстояние и изобилие.

Ако можехте да внушите тази мисъл на децата още от ранните им години, щяхте да видите как би се отразило това на живота им. Всъщност именно така постъпих аз със своите синове и дъщери. Отново и отново им повтарях, че има причина да са на този свят и сами трябва да открият каква е тази причина. От четиригодишна възраст те непрекъснато слушаха тези думи. Приблизително от същата възраст започнах да ги уча и да медитират. Казвах им: „Не искам никога да се безпокоите как ще си изкарвате прехраната. Ако сте неспособни да се издържате, когато пораснете, аз ще се грижа за вас, тъй че нека това не ви тревожи. Не желая да се съсредоточавате само върху добрия успех в училище. Не желая да мислите само как да получавате най-добрите оценки или как да постъпите в най-добрите колежи. Онова, върху което искам наистина да съсредоточите вниманието си, е въпросът по какъв начин можете да служите на човечеството и какви са уникалните ви таланти. Защото всеки от вас има уникален талант, какъвто не притежава никой друг, както и уникален начин да проявява този талант, какъвто няма никой освен него.“ В края на краищата те влязоха в най-добрите училища, получаваха най-добрите оценки и дори са единствените в колежа, които са финансово самостоятелни, защото мислите им са съсредоточени върху онова, заради което са на тази земя. Ето такъв е законът за дхармата.

* * *

Законът за дхармата съдържа три компонента. Първият гласи, че всички сме дошли на този свят, за да открием истинската си същност, да проумеем сами, че истинската ни същност е духовна, че сме най-вече духовни същества, приели проявление във физическа форма. Ние не сме човешки същества, които понякога имат духовни преживявания, а тъкмо обратното: духовни същества, които понякога имат човешки преживявания.

Всички сме тук, за да открием своето по-висше аз или своята духовна същност. Това е първото условие на закона за дхармата. Трябва сами да открием, че във всеки от нас се крие бог или богиня в зародиш, който или която иска да се роди, за да можем да проявим своята божественост.

Вторият компонент е проявяването на нашите уникални таланти. В закона за дхармата е казано, че всяко човешко същество притежава уникален талант. Вие имате дарба, която е уникална в своето проявление, дотолкова уникална, че няма друг жив човек на тази планета, който да притежава същата дарба или да проявява тази дарба по същия начин. Това означава, че можете да правите едно нещо по-добре от всички и по начин по-добър от всеки друг на цялата Земя. Когато правите това нещо, вие губите представа за времето. Проявяването на уникалния ви талант (а в много случаи той не е само един) ви води до усещането за вечност.

Третият компонент на закона за дхармата е служенето на човечеството. Това означава да служите на своите събратя и да си задавате въпроса: „Как мога да помогна? Как мога да помогна на всички онези, с които влизам в допир?“ Когато съчетавате своята способност да проявявате уникалния си талант със служене на човечеството, вие се възползвате в пълна мяра от закона за дхармата. А присъедините ли към тях и съзнанието за собствената си духовност, за полето на чистата потенциалност, несъмнено ще получите достъп до безгранично изобилие, защото тъкмо това е пътят за постигане на истинско изобилие.

Тук не става дума за нещо преходно: изобилието е постоянно, благодарение на вашия уникален талант, на вашия начин да го проявявате и всеотдайното ви служене на вашите събратя човечи. Ще се убедите в това, когато вместо да се питате „Каква полза ще имам?“,

започнете да си задавате въпроса „Как мога да помогна?“.

Въпросът „Каква полза ще имам?“ е вътрешният диалог на егото. Питането „Как мога да помогна?“ е вътрешният диалог на духа. Духът е онова пространство във вашето съзнание, в което възприемате своята принадлежност към Вселената. Достатъчно е да изместите своя вътрешен диалог от „Каква полза ще имам?“ към „Как мога да помогна?“, за да се издигнете автоматически над егото и да навлезете в пространството на своя дух. Медитацията е най-ефикасният начин за навлизане в пространството на духа, но простото изместване на вашия вътрешен диалог към „Как мога да помогна?“ също ви осигурява достъп до духа, до онова пространство във вашето съзнание, където усещате своята принадлежност към Вселената.

Ако желаете да се възползвате максимално от закона за дхармата, трябва да си обещаете няколко неща.

Първото от тях е: Аз ще търся своята по-висша същност, която е над егото ми, чрез практикуване на духовност.

Второто, което трябва да си обещаете, е: Ще се стремя да открия своите уникални таланти и когато ги открия, ще изпитвам удоволствие, защото чувството на удоволствие ще дойде, когато започна да усещам вечността. Т.е. когато съм в състояние на блаженство.

Третото обещание е: Ще си задам въпроса как ми приляга най-много да служа на човечеството. Ще намеря отговора на този въпрос и ще го приложа на практика. Ще използвам уникалните си таланти, за да обслужвам потребностите на своите събратя; ще съчетавам техните потребности със своите желания, за да помагам и служа на другите.

Седнете и направете списък на отговорите към следните два въпроса. Ако парите не бяха проблем и разполагате с колкото искате време и средства, какво бихте направили? В случай, че бихте се занимавали със същото, с което се занимавате и сега, вие сте в дхарма, защото много обичате онова, което вършите: вие проявявате своите уникални таланти. След това се запитайте: „Как ми приляга най-много да служа на човечеството?“

Намерете отговора на този въпрос и го приложете на практика.

Открийте своята божественост, намерете уникалния си талант, поставете го в услуга на човечеството и ще можете да генерирате цялото богатство, което желаете. Когато творческата ви проява съответства на потребностите на вашите събратя, благосъстоянието ще потече спонтанно от незримото към зримото, от сферата на духа към света на формите. Вие ще започнете да възприемате живота си като вълшебен израз на божественото - не само понякога, а постоянно. И ще познаете истинската радост и истинския смисъл на успеха: екстаза и възторга на собствения си дух.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДХАРМАТА ИЛИ ЦЕЛТА НА ЖИВОТА

Ще се възползвам от закона за дхармата, като обещавам пред себе си следното:

1. Днес ще отглеждам с любов бога или богинята в зародиш, скрит(а) дълбоко в душата ми. Ще се отнасям с внимание към духа вътре в себе си, който дава живот както на тялото, така и на душата ми. Ще се пробудя за дълбоката тишина в сърцето си. Насред обвързания с времето живот ще нося съзнанието за безвременно, вечно съществуване.

2. Ще направя списък на уникалните си таланти. След това ще запиша всички неща, които обичам да върша, проявявайки уникалните си таланти. Когато проявявам уникалните си таланти и ги използвам в услуга на човечеството, аз губя представа за времето и създавам изобилие в своя живот, както и в живота на другите.

3. Всеки ден ще се питам: „Как да служа?“ и „Как да помагам?“ Отговорите на тези въпроси ще ми позволят да помагам и служа с любов на събратята си човечи.

ОБОБЩЕНИЕ И ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Искам да зная Божиите мисли... останалото са подробности.

Алберт Айнщайн

Духът на Вселената ръководи с елегантна прецизност и безпогрешна интелигентност всичко, което се случва в милиарди галактики. Неговият Разум е безпределен и върховен, той пронизва всяка фибра на битието: от най-дребното до най-голямото, от атома до Космоса. Всеки жив организъм е проява на този Разум. А той действа посредством седемте духовни закона.

Ако погледнете която и да било клетка от човешкото тяло, ще откриете в нея проява на тези закони. Независимо дали е стомашна, сърдечна или мозъчна, тя дължи раждането си на закона за чистата потенциалност. ДНК е идеалният пример за чиста потенциалност; всъщност тя е материалната проява на чистата потенциалност. ДНК присъства във всяка клетка и във всяка клетка се проявява по различен начин, изпълнявайки точно нейните уникални изисквания.

Всяка клетка се подчинява и на закона за даването. Тя е жива и здрава, когато е в състояние на равновесие. Състоянието на равновесие е състояние на осъществяване и хармония и се поддържа чрез постоянно даване и получаване. Всяка клетка дава на всяка друга клетка и в замяна бива подхранвана от всяка друга клетка. Тя е в състояние на динамично преливане, което никога не секва. Фактически преливането е самата същност на живота ѝ. Само чрез поддържане потока на даването клетката има възможност да получава и по този начин да продължава своето бликащо от енергия съществуване.

Клетката стриктно спазва закона за кармата, защото в нейния разум е вградена най-подходящата и прецизно правилна реакция на всяка ситуация такава, каквато е.

Законът за най-малкото усилие също се изпълнява безупречно от всяка клетка в организма: тя върши своята работа тихо и ефикасно в състояние на спокойна бдителност.

Чрез закона за намерението и желанието всяко намерение на всяка клетка впряга в своя услуга безкрайната организираща сила на природния разум. Дори просто намерение като усвояването на захарна молекула незабавно стартира цяла симфония от събития в организма, където в точно определен момент трябва да бъдат секретирани точно определени количества хормони, които да превърнат тази захарна молекула в чиста градивна енергия.

Разбира се, всяка клетка изпълнява и закона за необвързаността. Тя не е обвързана с резултата от своето намерение. Не се стъписва и не се колебае, защото нейното поведение е функция от съсредоточено в живота съзнание за настоящия момент.

Всяка клетка следва закона за дхармата. Тя изпитва необходимост да открие своя първоизточник, Бога; изпитва необходимост да служи на своите събратя и да проявява уникалните си таланти. Сърдечните клетки, стомашните клетки, клетките от имунната система - всички водят началото си от Бога, от полето на чистата потенциалност. И понеже са пряко свързани с този космически компютър, те проявяват своите уникални заложби с абсолютна лекота и чувство за вечност. Само така могат да запазят своето здраве и здравето на целия организъм. Вътрешният диалог на всяка клетка в човешкото тяло е „Как мога да помогна?“ Сърдечните клетки се стремят да помагат на клетките от имунната система, клетките от имунната система се стремят да помагат на клетките от стомаха и белите дробове, а мозъчните клетки следят всички останали клетки и им помагат. Всяка клетка в човешкото тяло има само една функция: да помага на всяка друга клетка.

В клетките на собствения си организъм ние наблюдаваме най-невероятното и ефикасно изпълнение на седемте духовни закона. Такъв е гениалният Разум на природата. Такива са Божиите помисли - останалото са подробности.

Седемте духовни закона на успеха са мощни принципи, които ще ви дадат възможност да постигнете самоконтрол. Ако съсредоточите вниманието си върху тези закони и изпълнявате изискванията, нахвърлени в настоящата книга, ще се уверите, че можете да материализирате всичко, каквото ви трябва: благоденствие, пари и успех. Ще се убедите също така, че животът ви става по-радостен и пълен във всяко отношение, защото тези закони са също така духовни закони на живота, които го правят наистина ценен.

Съществува естествена последователност за прилагането на тези закони във всекидневието, която ще ви помогне да не ги забравяте. Законът за чистата потенциалност се практикува посредством мълчание, медитация, въздържане от преценки и единение с природата, но се активира от закона за даването. Тук принципът е да давате онова, към което се стремите. По този начин вие задействате закона за чистата потенциалност. Ако се стремите към благосъстояние, давайте благосъстояние; ако се стремите към пари, давайте пари; ако се стремите към любов, одобрение, внимание, научете се да давате любов, одобрение и внимание.

Чрез съобразените си със закона за даването действия вие активирате закона за кармата. Изграждате добра карма, а добрата карма прави всичко в живота лесно. Ще забележите, че за да изпълнявате своите желания, не е нужно да полагате големи усилия, а това автоматически води до разбиране на закона за най-малкото усилие. Когато всичко става лесно и без усилия и желанията ви постоянно се изпълняват, вие спонтанно започвате да разбирате закона за намерението и желанието. Изпълнението на желанията ви с абсолютна лекота ви помага да прилагате закона за необвързаността.

Накрая, когато усвоите донякъде всичките тези закони, вие ще започнете да съсредоточавате вниманието си върху истинската цел на своя живот, а това ще ви доведе до закона за дхармата. С помощта на този закон, прилагайки уникалните си таланти и задоволявайки потребностите на своите събрата, вие ще започнете да създавате всичко, каквото ви трябва, винаги, когато ви трябва. Ще станете радостни и безгрижни и животът ви ще се превърне в проявление на безграничната любов.

Ние сме участници в едно космическо пътешествие, звезден прах, който се носи и кръжи във вихрите на Вселената. Животът е вечен. Но проявите на живота са ефимерни, моментни, преходни. Гаутама Буда, създателят на будизма, е казал:

„Това наше съществуване е нетрайно като есенни облаци.

Да наблюдаваш как се раждат и умират хората, е като да следиш движенията на танц. Животът е като проблясък на мълния в небето, носи се стремително като буен поток по стръмен планински склон.”

Спрели сме тук за малко, за да се срещнем, да се обичаме, да споделяме. Този момент е скъпоценен, ала преходен. Той е дребен епизод във вечността. Ако споделяме с добри чувства, с леко сърце и с любов, ще създадем изобилие и радост за всички останали. И тогава ще си е струвало да изживеем този момент.

[1] Превод от санскрит Драгомир Димитров, „Индия в българската наука“, „Албатрос“, 1997. - Б. р.

[2] Превод от английски Александър Шурбанов, Рабиндранат Тагор, „Избрани творби“, том 3, „Народна култура“, 1985. - Б. р.

[3] На английски думата „present“ означава както подарък, така и настояще. - Б. пр.